

Potkáváme v květnu v přírodě a v kalendáři

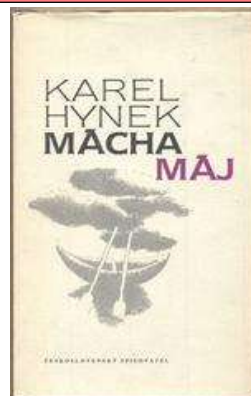

První máj

První máj se slaví od roku 1890 jako Svátek práce. Za minulého režimu v tento den probíhaly masové průvody s vlaječkami, transparenty a politickými projevy.

Pro spoustu lidí je však tento den významný především jako svátek lásky. „Byl pozdní večer - první máj, večerní máj - *byl lásky čas*. Hrdliččin zval ku lásce hlas, kde borový zaváněl háj.“ Tak začíná svou báseň Máj největší český básník Karel Hynek Mácha.

Mezi pěkné zvyky tohoto dne patří polibek pod rozkvetlou třešní.

Den osvobození

8. květen se slaví po celé Evropě jako den ukončení druhé světové války, protože tehdy německá vojska oficiálně a definitivně kapitulovala.

Na území Československa se však tehdy ještě stále bojovalo, do Prahy dorazila ruská vojska až 9. května a v některých městech skončily boje ještě o něco později.

Připravil Jan Kubíček

Pylová sezóna

Některé měsíce jako únor, březen nebo prosinec mají záhadné názvy. Museli bychom se dívat do Etymologického slovníku, který vysvětluje vznik a původ slov, abychom zjistili, co znamenají. U jiných, jako je listopad nebo leden je to na první pohled jasné. A mezi takové měsíce patří i květen.

Ano, květen je měsíc, kdy všechno kvete. To je sice dobrá zpráva pro zamilované a pro básníky, ale horší už pro alergiky. A ti to zrovna letos neměli vůbec jednoduché, protože kvůli suchému a teplému počasí bylo letos rekordní množství pylu, prý nejvíce za posledních 50 let. Žlutý prášek pokrýval auta, střechy a chodníky dokonce i ve velkých městech.

Někteří to sváděli na žluté lány řepky olejky, které v posledních letech pokrývají velkou část naší země. Ale odborníci vysvětlovali, že kromě počasí jsou hlavním „viníkem“ jehličnaté stromy, které mají vždy za pět let svoji sezonu a prší více než obvykle. Navíc pyl z řepky je těžký, protože ho opylují včely, a vítr ho daleko nezaneše.

Ať už to bylo jakkoliv, všichni byli rádi, když v polovině května přišly deštivé dny a všechnen pyl krásně spláchly.

Úvodní slovo

Při první redakční schůzce po vydání posledního 7. čísla bylo – tak jako celý duben – krásné slunečné počasí. Žáci se proto spontánně usadili před školou na kamenný kromlech (co to je, se dozvíte v některém z příštích čísel) a zůstali jsme sedět venku. (Ano, na té fotce je můj prst, mám nový chytrý telefon a ještě s ním tolik neumím, na druhé fotce už se mi žáci rozutekli.)

Museli jsme zodpovědět náročnou otázku, a sice kolik čísel časopisu ještě do konce roku vydáme. Při jednom bychom byli na čtyřech za rok stejně jako loni. Ale to se nám zdálo málo. Při dvou bychom se dostali na číslo 9, které je takové nehezke nekulaté. A tak jsme se rozhodli, že vydáme tři a dostaneme se tak na desítku.

Ono se to může zdát hodně během dvou měsíců. Ale musím svoje svěřence pochválit. Začali sami sypat z rukávu témata, kterým bychom se mohli věnovat, a přistoupili k tomu

– zvláště v posledních dvou hodinách – velmi zodpovědně. Posilou se nám stal navrátilivší se Dominik Štefík. Takže vám předkládáme číslo, které je o něco kratší než obvykle, ale ne o moc.

Možná jste si všimli, že máme pravidelnou rubriku z naší školky, ale většinou chybí první stupeň. Tedy – ne tak úplně, protože časopis vždy zaplňují jejich obrázky, které si půjčuji z nástěnek a skenuji. Všimli si toho i žáci. Oslovil jsem tedy paní učitelky a ony mi vyšly vstříc a ochotně mi dodaly pěkné materiály. Na před-předposlední stránce najdete i obrázky ze čtenářských deníků dětí ze 4. a 5. třídy. V nich najdete několik pravopisných chyb. Chtěl bych poprosit čtenáře, především z řad žáků – aby se dětem za to nesmáli. Chyby patří k učení a vy jste nebyli jiní. Kromě toho i děti z druhého stupně dělají spoustu chyb, ale pokud je text přepsaný do počítače, snadno ho opravíme.

Jelikož jsem si v pololetí s panem učitelem Vozábalem vyměnil výuku občanské výchovy za výchovu výtvarnou, najdete v tomto čísle dvojstránku věnovanou jedné naší tak trochu jiné hodině. Z naší hodiny výtvarky pochází i nástěnka, kterou jsme umístili na titulní stránku. Přeji hezké čtení.

Jan Kubíček

Obsah čísla

Zprávy ze školky a z prvního stupně. Slavnosti, pokusy, škola hrou.

Den Země. Cesta do Kamenice a na Kameny.

Jarní krajina všemi smysly. Vyšli jsme si do přírody na hodinu slohu.

Události. Návštěva z Anglie. Domácí mazlíček. Divadlo v Příbrami.

Rozhovor. S Lenkou Šindelářovou.

Land-art a body-art. Hodina výtvarné výchovy trochu jinak.

Výroba čarodějnic. Každá třída udělala jednu.

Ze čtenářských deníků. Přispěli mladší školáci.

Pozvánka. Dlouhý, Široký a Bystrozraký.

Vtipná stránka.

Co nového ve školce

Ve školce mají novou zvoničku, která je symbolem jejího názvu – MŠ Zvoneček. Kromě zvoničky si vyrobili i různé předměty z hlíny. A také svátek čarodějnic slavili a jak je vidět, za čarodějnice se převlékly i paní učitelky. Vařilo se, vařilo, copak asi? No, nejspíš čarodějnický lektvar. Ve školce také úspěšně proběhl Den otevřených dveří, na který se přišlo podívat okolo 40 lidí. Školáčky by rádi poděkovali všem, kteří přišli a kteří školku chválili, a taky těm, kteří si koupili výrobky z keramiky, za které si ve školce mohou pořídit nové hračky. Poděkování patří i maminkám, které připravili spoustu dobrot. Děti a paní učitelky je za to odměnily besídkou a vlastnoručně vypěstovanou kytičkou. Fotografie ze všech akcí najdete na „rajčeti“ ve školní galerii – odkaz najdete na stránkách naší školy www.zsklucenice.cz.

Angličtina pro šikovné děti

Dne 21. 3. 2018 se konala soutěž Angličtina pro šikovné děti, které se zúčastnili žáci 5. ročníku. Tam si mohli vyzkoušet své znalosti angličtiny v různých jazykových testech, hádankách, doplňovačkách a křížovkách. Jako volná disciplína byla anglická písnička, básnička nebo vypravování. Mohli si při té příležitosti prohlédnout Prahu a metro, což se jim velmi líbilo a odnesli si jistě zajímavý zážitek.

Třetí třída si hraje a tvoří

1. pokus o výrobu krápníku - žáci do přesyceného solného roztoku ponořili přírodní provaz a nyní pozorují přírůstky krápníku každý den. Těšíme se na výsledek.

2. Ozdoby - šperky z gumíček, bavilo to i kluky a nadšení do výroby jim vydrželo i o přestávkách.

3. Pozorujeme brouky a jiný hmyz. Kdo je viděl v přírodě? Znáte jejich název? Vítek nám vše pak prozradil.

4. Náš taneční kroužek nacvičil další představení na Den matek, který proběhl 12. 5. v Krásné Hoře. Představení se velmi povedlo.

5. Lidské smysly – ochutnávka. Připravili jsme různé chutě, ale i zákeřná překvapení. Nikdo se však nenechal odradit a všichni hrdinně poznávali.

Den Země mladších školáků

Den Země je vhodnou příležitostí pro nás všechny, abychom se zamysleli nad přírodou a jejím významem pro člověka, zejména nad tím, jak se k ní chovat, jak ji chránit.

Žáci prvního stupně naší školy ho oslavili v úterý 24. dubna dopolední vycházkou po okolí. Cestou sledovali přírodu, prohlíželi si první jarní kytíčky, poznávali stromy a v cíli cesty - v Kamenici mohli zblízka pozorovat pasoucí se skot.

Během svačiny paní učitelky v lese připravily stanoviště s různými úkoly. Žáci soutěžili ve skupinkách, skládali z rozstříhaných dílků tři obrázky lesních zvířat, poznávali rostliny a rozdělovali si je na léčivé a jedovaté, vyplňovali pracovní listy o znalostech přírody, třídili odpad, třefovali se šiškami do stromu.

Snažili se, hezky spolupracovali ve skupinách a taky se všichni už těšili na společné zítřejší vyhodnocení a předání odměn ve škole. I cesta zpět přes Klíčnou do Klučenic pěkně ubíhala, počasí přálo, náš Den Země se vydařil!

Připravila Dagmar Šplíchalová

Den Země těch starších

Dne 24. 4. se v naší škole konal Den Země. Žáci přišli do školy jako obvykle a odebrali se do své třídy. Nejdříve měl totiž proběhnout cvičný požární poplach. Ve třídách nejdříve proběhlo školení o chování při požáru a o požární prevenci od našich třídních učitelů. Potom náhle zazněl výkřik: „Hoří.“ Všichni se odebrali ven ze školy. Celá škola to zvládla za 2,5 minuty, což je slušný výkon.

Poté už se druhý stupeň začal rozřazovat do skupin, ve kterých budeme soutěžit. Házeli jsme kostkou a ta určila, do jaké skupiny jsme šli. Napoprvé to úplně nevyšlo, a tak proběhl druhý pokus a ten už byl v pořádku.

Pak už se celý druhý stupeň vydal k řece. Prošli jsme lesem a za chvíli jsme byli na Kamenech, kde jsme si opekli buřty a udělali skupinové foto. Na soutěže už nezbyl čas, a tak rozřazování do skupin bylo úplně zbytečné! Cesta zpátky byla pro některé náročná, ale všichni dorazili ve zdraví. Potom jsme si pochutnali na výborném obědě.

Odpoledne jsme měli odpolední vyučování, což se některým žákům nelíbilo. Myslím si,

že Den Země se podařil a žákům se líbil.

Připravili Markéta Žáková a Dominik Štefík

Jarní krajina všemi smysly

Smysly

*Člověk, ten má smyslů pět,
znám je všechny nazpaměť.
Kde jsou oči, tam je ZRAK,
po prstech nám skáče HMAT.
SLUCH nám sedí na uších,
do nosu nám vlezl ČICH.
A CHUŤ v ústech na jazýčku
spinká si tu na krajíčku.*
(Na internetu našel Jirka Květ)

Vlídne jarní ráno

Vzduchem se šíří veselé prozpěvování ptáku a ospalé kdákání slepic, které vítají ráno.

Zaposlouchám-li se pozorně, dostane se ke mně i jemné víření větru v korunách stromů, jejichž větve se mírně houpou, jako by mávaly na pozdrav rannímu slunci.

Do pravého ramene se mi opírají sluneční paprsky a snaží se mi svým teplem zalézt až někam pod kůži, čímž způsobují jemnou ospalost.

Tráva mě příjemně chladí do nohou, jako by sváděla souboj se sluncem a jeho teplem, které se snaží dostat, kam jen může.

Mou koncentraci vyrušují lechtivé pocity na nohou, jak se po nich prohánějí zmatení mravenci a zkoumají neznámé předměty, které se objevily v jejich rodné trávě.

Celou scénu doprovází vůně hlíny a stromů a spojují místo v jemnou dokonalost.

(Anežka Šindelářová)

Sedím na trávě. Je trochu měkká, ale moc přerostlá.

Poslouchám, jak všude okolo zpívají ptáci.

Voní tady květiny, ale spíše jen pampelišky.

Po trávě běhá kos, který má něco v zobáku.

Nad námi je nebe, na kterém je pár mráčků.

Okolo nás jsou stromy, které už jsou odkvetlé, některé jsou malé, jiné velké.

Za nimi je hřiště, na kterém nikdo není.

(Petra Löffelmannová)

Sedím na trávě a poslouchám pípání ptáčků a
kdákání slepic.

Slyším pí pí pí, pí pí pí, a ko ko ko ko dák.

Když hmatám po zemi, cítím trávu, která je hrubá
a teplá a taky chladná.

(Michal Mladý)

Sedím na zemi, tráva je vlhká a vysoká, zezadu na
mě svítí teplé jarní slunce. Je tu dusno a ve stínu lehce zima. Je tu sympatické prostředí. Lezou
po mě mravenci a zpovzdálí zpívají ptáci.

(Aneta Löffelmannová)

Slyším zpěv ptáků na modrém nebi,
cítím posekanou trávu a jdu k zemi.

Slunce svítí a příjemně hřeje,
a mému opálení velmi přeje.

Všude okolo tráva zelená,
na pohled je velmi příjemná.
Modré nebe, ani jeden mráček,
kolem poletuje ne jeden ptáček.

Květiny rostou a mají barvu hezkou.

Pampelišky odkvétají
brouci si v nich hrají.

(Bety Burianová)

Pod nohama cítím trávu. Je trochu lepkavá, ale ne
moc. Chodidly vnímám, různý povrch. Mech je teplejší,
tráva a mlíčí chladivější. Lehnu si do trávy a je to
měkké. Do zátylku mě hřeje slunce. Zavírám jedno oko,
protože papír, na který píšu, je příliš bílý.

Slyším různé ptáky. Nejvýraznější je čamčarara rara
rara čam, které se pořád opakuje, pak ještě pí pí.
V dálce se ozývá něco jako hú hú, ale sova to není,
protože je den. Občas jsou ze dvou stran slyšet slepice –
koko koko dák, koko koko dák.

V tom se ozve zvon, vlastně dva. Jeden bije čtyřikrát a
druhý devětkrát.

Když položím hlavu na zem, vidím skoro jen samou
modrou, jenom napravo trochu zelené – to je strom, a
nalevo trochu bílé – to jsou mraky nad kostelem.

(Jan Kubíček)

Návštěva z Anglie

Paní učitelka Berginová nám nabídla, že by s námi mohly jeden den ve škole být dvě holky z Anglie. Všem žákům to přišlo jako dobrý nápad. V pátek 6. dubna s námi Anushka (9 let) a Maya (12 let) strávily hodiny angličtiny. Hodiny probíhaly konverzací v angličtině a hraním anglických her.

Každý se mohl zeptat na jakoukoli otázku ohledně

Anglie, místního života anebo na něco o nich. Pro žáky to bylo zpestření hodiny a možnost se něco dozvědět a mluvit s rodilými mluvčími. Paní učitelka nám sice tvrdila, že holky neumí česky, ale když padla otázka, jestli umí něco říci česky, tak se ukázalo, že česky umí mluvit plynule a jejich maminka je Češka.

Deváté třídě se tento den s děvčaty velice líbil, a proto v pondělí Maya strávila ještě jedno dopolední vyučování a chodila s námi na běžné předměty s devátou třídou. Bylo pro ni zajímavé vidět rozdíly mezi anglickou a českou školou. I když to bylo odlišné, Maya se tu i přesto velice líbila. Jednu hodinu byla dokonce i ve čtvrté a páté třídě.

Perlička: Když jsme měli s Mayou hodinu matematiky, pan učitel Smrčina počítal a vysvětloval, jak má ve zvyku, ve velmi svižném tempu. Vtom se Maya zeptala: „Mluví ještě vůbec česky?“ Celá třída se začala smát, dokonce i pan učitel Smrčina.

Anička Pecková a Markéta Žáková

Nový maskot v učebně matematiky

Při vycházce na Den Země našla Betka s Anetou z osmé třídy na pařezu hlavu surikaty. Šly to ukázat panu učiteli Smrčinovi a navrhly mu, že by si surikatu mohli dát do třídy. Tomu se zvíře nejdříve nelíbilo, ale nakonec svolil.

Žáci 8. třídy dali surikatu do květináče se seschlou květinou. Sedmáci jí pak připevnili červený šátek.

Surikata se stala součástí našich hodin v učebně matematiky. Zvíře je většinou otočené na nás, co není vždy zrovna příjemný pohled, jelikož vypadá dost děsivě. Občas se dokonce zdá, že nás chce svýma očima zhypnotizovat.

Jsme rádi, že i pan učitel se nakonec se surikatou spřátelil.

Anička Pecková

Divadlo v Příbrami

Dne 23. 4. Jel druhý stupeň a čtvrtá a pátá třída do Příbrami do divadla na „Trapas nepřeziju“

. Divadlo bylo o Karlovi, který chtěl pomoci s tím, že nevěděl jak se chovat na veřejnosti, a jak se seznámit s novými spolužáky. Bylo to hlavně poučné, ale chvilka to bylo vtipné.

Někoho to bavilo, někoho už méně, ale všichni byli rádi, že se někam podívali.

Julča Burdová a Kačka Hasmanová

Rozhovor s paní učitelkou Šindelářovou

Paní učitelka Šindelářová nastoupila na naši školu v září. Učí chemii, přírodopis, dějepis a na prvním stupni také angličtinu. Pochází z Milevska a momentálně bydlí v Jickovicích.

PROČ JSTE PŘIŠLA NA TUTO ŠKOLU A LÍBÍ SE VÁM TU?

Přišla jsem, protože preferuji výuku na základní škole. Líbí se mi tady moc, jsem zatím spokojená jak s dětmi, které sice občas zlobí, tak vlastně se vším.

KDE JSTE UČILA PŘEDTÍM?

Na gymnáziu v Milevsku.

JAK JSTE SPOKOJENÁ SE SVÝMI KOLEGY?

S kolegy učiteli jsem velmi spokojená a myslím si, že jsme dobrý kolektiv.

CHCETE NADÁLE ZŮSTAT NA TÉTO ŠKOLE?

Ráda bych.

PŘEMÝŠLELA JSTE NĚKDY, ŽE ODEJDETE?

Ne.

CO SI MYSLÍTE O ŽACÍCH TÉTO ŠKOLY?

Žáci na této škole jsou fajn a dá se s nimi dobře vyjít. Když je nějaký problém, tak si o tom promluvíme. A to se mi tady líbí. Spousta žáků přijme to, co jim učitel říká a zpětně si to uvědomí, toho si cením.

JAK VÁM CHUTNÁ VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ A JAKÉ JÍDLO MÁTE NEJRADŠÍ?

Chutná mi moc. Nejraději mám omáčky a knedlíky, pak mám hodně ráda lasagne, řízky, ale nemusím rybí polévku.

CHTĚLA JSTE BÝT UČITELKOU UŽ JAKO MALÁ?

Ne. Dlouho jsem přemýšlela o budoucnosti a mém dalším kroku po střední škole. Nakonec jsem ráda, že jsem se rozhodla jít na pedagogickou školu a že se i tak mohu věnovat oborům, které mě tak baví.

JAKÉ JSOU VAŠE KONÍČKY?

Mezi mé koníčky patří turistika, myslivost (kynologie), hudba, četba, sport, zahrada a zvířata.

MÁTE NĚJAKÉ DOMÁCÍ MAZLÍČKY?

Mám, čtyři psy, chameleona, andulku, no nějaké slepice, králíky a to je asi všechno.

Děkujeme za rozhovor.

Land art a Body art

Ve čtvrtek 3. května bylo hezké počasí, a tak pan učitel Kubíček vymyslel, že na výtvarnou výchovu půjdeme ven.

Řekl, že budeme dělat land art a body art. Vysvětlil nám, že art znamená umění, land znamená země a body znamená tělo, takže land art je umění, které pracuje s krajinou a body art pracuje s lidským tělem.

Pan učitel řekl, že máme udělat zajímavé fotografie, ve kterých budeme hrát hlavní roli my sami a krajina.

Každý si s tímto úkolem pohráł jinak a vznikly zajímavé fotografie.

Výroba čarodějnic

Paní učitelka ze školky požádala žáky druhého stupně, aby vyrobili čarodějnice na pálení čarodějnic. Každá třída druhého stupně vyráběla jednu čarodějnici. V osmé a deváté třídě jsme to dělali tak, že jsme svázali dva klacky dohromady, na ty jsme navlékli oblečení a vycpali všechno senem. Šestáci a sedmáci vycpali senem rovnou pytel. Pak jsme čarodějnice pěkně ozdobili. Také jsme při té příležitosti měli zasázet zeleninu na záhonek. Každá třída dostala k dispozici jednu čtvrtinu záhonku. Čarodějnice se povedly a uvidíme, jestli nám něco vyroste.

Bety Burianová

Školní kapela

Dne 12. května se v Krásné Hoře konal Den matek. Přípravy 9. ročníku s panem učitelem Vozábalem byly zajímavé, ale časově náročné. Přestože jsme se scházeli dlouho dopředu, ještě několik dní před výstupem jsme nevěděli, jaké hity zahrajeme a kdo kde bude hrát.

Nakonec to dopadlo následovně. Na kytaru nám zahrál pan učitel Vozábal, na saxofon Maky Žáková, na klávesy Anička Pecková, na flétnu Danča Peterková, na bubínek Bobo Šťastný, a výborný zpěv předvedl René Nožička ze 3. třídy.

Devátá třída nebyla jediná z naší školy, která vystoupila na Dni matek. Pod vedením paní Dalecké odvedli skvělý výkon i žáci prvního stupně, a pod vedením paní učitelky Pokludové krásně zatancovaly dívky z tanečního kroužku.

Poslední zkouška před vystoupením proběhla 12. května ráno. Většina byla víceméně nervózní, ale jelikož deváťáci jsou mazáci, vše dopadlo na výbornou. Vystoupení v Krásné Hoře dopadlo jako jedno z nejlepších.

Pro velký úspěch se kapela rozhodla, že si zahraje nějaké ty písně ještě na hasičské slavnosti v Klučenicích. Slavnost se bude konat 23. června. Budeme rádi, když se na nás přijdete podívat a podpoříte tak kapelu i samotné hasiče.

Danča Peterková a Markéta Žáková

Ze čtenářských deníků

Nakreslili a napsali žáci 4. a 5. třídy
Adéla Kabeláková, Petr Kadeřábek, Adam
Kuda, Daniel Nauč a Nikča Pulgrová.
Deníky poskytl p. uč. Skalková.

Základní škola a Mateřská škola Klučenice

POŘÁDÁ DIVADELNÍ
PŘEDSTAVENÍ

ÚTERÝ
22. 5. 2018
15¹⁵

V TĚLOCVIČNĚ

**DLOUHÝ, ŠIROKÝ a
BYSTROZRAKÝ**

FTIPNÁ STRÁNKA

